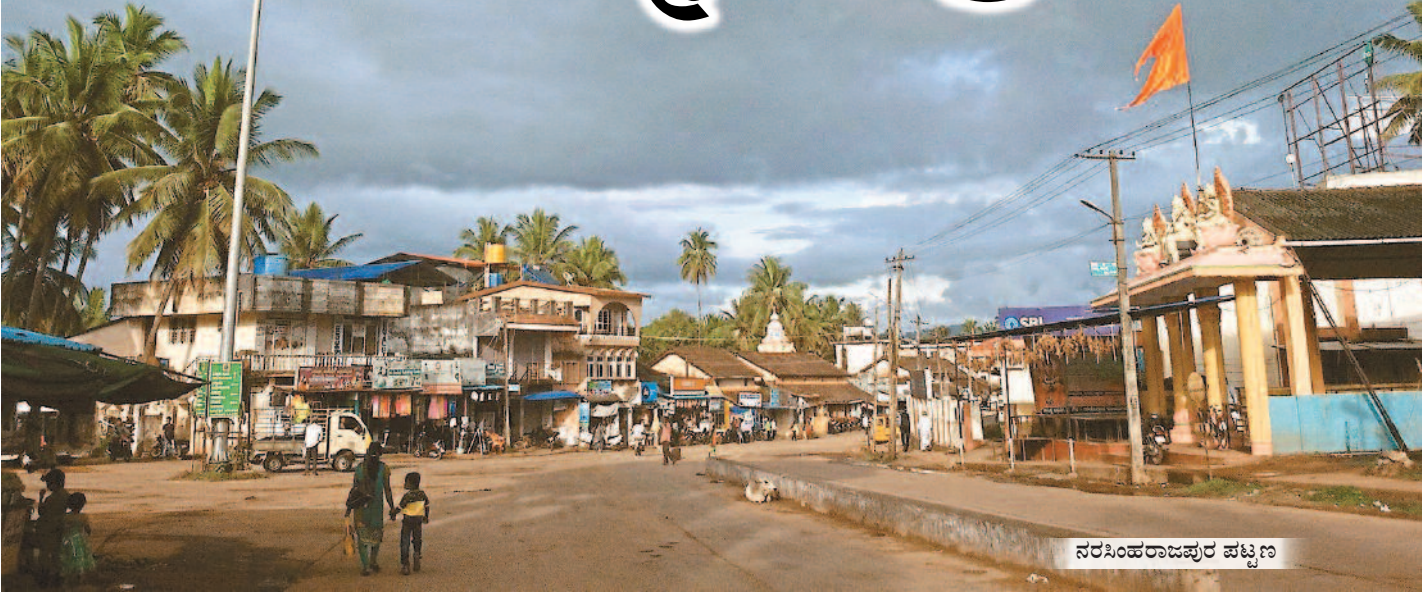

ಚೆನ್ನಡಿ

ಮಲೆನಾಡಿನ ನಮ್ಮೂರಂದ್ರೆ...

ನರಸಿಂಹರಾಜಪುರ ಪಟ್ಟಣ

ದಟ್ಟ ಮಲೆನಾಡ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಸಂತೂ ಅನನ್ಯರೀ, ಆದ್ರೆ, ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಊರು
'ನರಸಿಂಹರಾಜಪುರ' ದಟ್ಟ ಅಲ್ಲಿದ್ದೂ ತೆಳುಮಲ್ಲಾಡ್ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಆಡುಮಾತಿನ
ಧಾಟೀಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಅನ್ನೋದು ಹೆಮ್ಮನೇ...

■ ಎಸ್.ಪಿ. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

‘ಹೋಗುವೆನು ನಾ, ಮಲೆಯನಾಡಿಗೆ, ಮಳೆಯಬೀಡಿಗೆ’ ಇಂತಿಷ್ಟು ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಈ ಗೀತೆ ಕೇಳೋರು, ಮಲೆನಾಡ ಹೆಸರು ಕೇಳೋರು ಭಾಳ ಜನ ಇರ್ತೀರಿ ಗೊತ್ತು, ವಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತು; ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಯುವಜನತೆಯೂ ಉದ್ಯೋಗದ ಒತ್ತಡ, ಆಧುನಿಕ ಸೌಲಭ್ಯದಲ್ಲೂ ಬಳಲಿ, ಬೇಸರಾಗಿದೆ ನಗರಬೇಕು ಹಳ್ಳಿಯ ಆದರ ಅಂತ ಕಣ್ಣುಕ್ಕುವ ಮಲೆನಾಡ ಸಿರಿ ಕಣ್ಣುಂಬಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ರೆಸಾರ್ಟ್ ಅನ್ನೋ ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳ ಜಾಡನ್ನು ಅರಸಿ ಮಲೆನಾಡ ಆತಿಥ್ಯ ಕಾಣ್ದದಾರೆ ಅಲ್ಲಾ?

ಹ್ಯಾಂ, ‘ಮಲೆನಾಡು’ ಅಂದ್ರೆ ಗುಡ್ಡಬೆಟ್ಟಗಳ ಹಸಿರು ಸರಗೂ ಹೌದ್ರೀ, ಕುಂಭದ್ರೋಣಿ ಮಳೆಯ ತವರೂ ಹೌದ್ರೀ. ಕರಾವಳಿ, ಬಯಲುಸೀಮೆಗಳ ನಡುವೆ ಹದವಾಗಿ ಅರಳಿ ಕೂತ ಈ ಚೆಲುವೆಯ

ಮೈತುಂಬ ಸಿಂಗಾರದ ಬೊಟ್ಟುಗಳೇ ಹಸಿಹಸಿರಿನ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ, ಜುಳುಜುಳು ಹೊಳೆ, ದಬದಬನೆ ಜಲಪಾತ, ಬಿಸಿಲ ತಡೆವ ದಟ್ಟ ಕಾಡು, ಗಂಧ, ಭತ್ತ, ತೆಂಗು, ಮಾವು, ಕಂಗು, ಬಾಳೆ, ಅಡಿಕೆ, ತೋಟ, ಹೊಲ, ಗದ್ದೆ, ‘ಭೂಸಂಪತ್ತು’ ಅಂತ ನಾವು ಏನು ಹೇಳ್ತೀವಿ ಅದೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕುವ, ದಕ್ಕುವ ತಾಣವೂ ಹೌದ್ರೀ.

ದಟ್ಟ ಮಲೆನಾಡ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಸಂತೂ ಅನನ್ಯರೀ, ಆದ್ರೆ, ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಊರು ‘ನರಸಿಂಹರಾಜಪುರ’ ದಟ್ಟ (ಆಗಿತ್ತು ಒಂದು ಕಾಲ್ನಲ್ಲಿ, ಈಗ?) ಅಲ್ಲಿದ್ದೂ ತೆಳುಮಲ್ಲಾಡ್ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಆಡುಮಾತಿನ ಧಾಟೀಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಅನ್ನೋದು ಹೆಮ್ಮನೇ ಕಣ್ಣೇ.

‘ಮಲೆನಾಡ ಹೆಣ್ಣು ಮೈಬಣ್ಣ ಬಲು ಚೆನ್ನ, ಆ ನಡು ಸಣ್ಣ...’ ಹ್ಯಾಂ, ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್-ಭವಾನಿ

ನಿಮ್ ಕಣ್ಣೆದ್ದು ಕುಣಿದ್ರು ತಾನೇ? ನಾನು ನನ್ನೂರ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಡಿಗ್ರಿ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ, ಗೆಳತಿಯರು, ‘ಏ, ನೀನೆಷ್ಟು ಬೆಳ್ಳಗಿದೀಯೇ, ಹೇಗೇ...?’ ಕೇಳಿದ್ದು, ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡು ನೆನಪಾಗಿ, ‘ನೋಡ್ರೇ ಇದು ಮಲೆನಾಡ ಕೊಡುಗೆ ಇಬೋದೊ...’ ತಮಾಷೆಗಂದೆ, ಒಬ್ಬ, ‘ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮ ಇದ್ರೆ ನಾನು ಮಲ್ಲಾಡಲ್ಲೇ, ಅದೂ ನಿಮ್ಮೂರಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟೇಕು ಕಣೇ...’ ಎಂದಿದ್ದು ನೆನಪಾಗತ್ತೀ ಹಾಗಂತ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಣ್ಣದೊರಿದ್ರೂ, ಮಲೆನಾಡಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೀಗೊಂದು ಗುಣ ಇದ್ದಂತೆ. ಆದ್ರೆ ಬರೀ ಬಣ್ಣ ಬಿಡ್ರೀ, ಅದೇನೂ ದೊಡ್ಡಲ್ಲ, ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಿದ್ದ ರಂಗಿ ಇದ್ದಿಲ ಕಪ್ಪು, ಆದ್ರೆ, ಎಂಥಾ ಗುಣವಂತೆ, ಎದೆ ತುಂಬ ಮಾಗಿದ ಪ್ರೀತಿ ಅಂತೀರಿ.

ಒಂದ್ಬಲ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಅವಳನ್ನ ರೇಗಿಸಕ್ಕೆ,